

محبوب‌ترین رنگ جهان چیست؟

در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۵ انجام شد مشخص شد که آبی محبوب‌ترین رنگ در سراسر جهان است.

در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۵ انجام شد مشخص شد که آبی محبوب‌ترین رنگ در سراسر جهان است. در سال ۲۰۱۷، مطالعه دیگری نشان داد که ۳۰۰۰۰ نفر در ۱۰۰ کشور جهان به رنگ سبزی علاقه مند هستند اما موضوع به این سادگی‌ها نیست.

به گزارش ایسنا، فراید نوشت: «رژها سرخ اند و بنفشه‌ها آبی و در بین این دو رنگ میلیون‌ها طیف دیگر وجود دارد. اما کدامیک از این رنگ‌ها، به لحاظ آماری، محبوب‌ترین رنگ در سراسر جهان است؟»

مشخص شده که طیف رنگی محبوب آدم‌ها چیزی ثابت نیست. در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۵ توسط یوگاو انجام شد مشخص شد که آبی محبوب‌ترین رنگ در سراسر جهان است. در سال ۲۰۱۷، مطالعه دیگری نشان داد که ۳۰۰۰۰ نفر در ۱۰۰ کشور جهان به رنگ سبزی علاقه مند هستند. به نظر می‌رسد که رنگ محبوب بستگی به سال، روش نظرسنجی و نمونه‌گیری دارد.

البته ترجیحات رنگی به شدت تحت تأثیر فرهنگ هم هستند. برای مثال، مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۹ در نشریه پرسپشن منتشر شده است، طیف‌های محبوب افراد در کشورهای لهستان، پاپوآ و فرهنگ‌ها (گروهی از شکارگر-گردآورندگان که در تانزانیا زندگی می‌کنند) را با هم مقایسه کرده است. رنگ محبوب در بین این فرهنگ‌ها به طور گسترده‌ای با هم تفاوت داشت.

حتی مردمی که در یک فرهنگ واحد زندگی می‌کنند به واسطه تجربه‌های زندگی و نوع جامعه‌پذیری، رنگ‌های دلخواه و محبوب‌شان با سایرین در همان فرهنگ متفاوت است. برای مثال، در فرهنگ مدرن غربی، رنگ آبی به صورت سنتی رنگی پسرانه و رنگ صورتی رنگی دخترانه شناخته می‌شود.

پس تعجب آور نیست که مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۳ روی ۷۴۹ والد آمریکایی منتشر شد، نشان داد که مردان به رنگ آبی و زنان به رنگ‌های قرمز، بنفش و صورتی علاقه مند بودند. این تقسیم‌بندی جنسیتی در خانواده‌هایی که فقط پسر داشتند، بیش‌تر مشاهده می‌شد. به بیان دیگر، مردانی که فقط فرزند پسر داشتند، در مقایسه با مردانی که دختر هم داشتند، بیش‌تر به رنگ آبی تمایل داشتند. این در حالی است که در میان فرهنگ‌ها، که جامعه‌شان نسبتاً برابری طلب است، مردان و زنان به طور برابر به رنگ‌های مختلف علاقه داشتند.

اما ادراک از رنگ و نوع طبقه‌بندی آن پدیده‌ای نسبتاً فراگیر و جهانی است. در اواخر دهه ۱۹۷۰، محققان نظرسنجی گسترده‌ای روی طیف‌های رنگی در ۱۱۰ زبان نانوشته در سراسر جهان انجام دادند. هدف از این کار آزمودن یک فرضیه بود که زبان‌شناس آمریکایی بنجامین لی ورف در سال ۱۹۴۰ در دانشگاه تکنولوژی ام‌آی‌تی آن را مطرح کرده بود. او گفته بود: «ما طبیعت را بر اساس خطوط زبان مادری مان تشریح می‌کنیم. زبان فقط ابزاری برای بیان تجربه‌ها نیست بلکه یک چارچوب تعریف‌کننده برای آن [تجربه] است.» به عبارت دیگر، از نظر او زبان به ادراک ما درباره واقعیت شکل می‌دهد.

اما این چیزی نبود که نظرسنجی وُردکالر به آن رسید. بلکه این نظرسنجی دریافت که مردم در سراسر فرهنگ‌ها گرایش دارند طیف‌های مختلف رنگی را یکسان نام‌گذاری کنند. برای مثال، اگر شما به افراد طیف‌های متفاوتی از نوعی رنگ را نشان دهید که در انگلیسی در زیرمجموعه «آبی» جای می‌گیرند، احتمال اینکه مردم ترک زبان، تاجیک و فیلیپینی هم آن طیف را در زیر مجموعه رنگی قرار دهند که در انگلیسی «آبی» ترجمه می‌شود، بسیار زیاد است. به علاوه در سراسر فرهنگ‌ها، گویش‌وران رنگ‌های اصلی را - مثل قرمز، آبی، زرد و سبز - در مرز مشابه از هم جدا می‌کنند؛ بنابراین آن نقطه‌ای که رنگ آبی به سبز تبدیل یا رنگ زرد به نارنجی می‌گراید، در تمام فرهنگ‌ها در سراسر جهان علامت‌گذاری می‌شود.»